

શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિન સ્તવન (૧)

ચંદ્રપ્રભજિન સાહિબા રે, તુમે છો ચતુર સુજાણ; મનના માન્યા;
સેવા જાણો દાસની રે, દેશ્યો ફળ નિરવાણ; મનના માન્યા.
આવો આવો રે ચતુર સુખભોગી, કીજે વાત એકાંત અભોગી;
ગુણ ગોઠે પ્રગટે પ્રેમ; મનના માન્યા.

હે ચંદ્રપ્રભ જિનેશ્વર દેવ ! હે સાહેબા ! આપી ચતુર છો, સુજાણ છો
અને મનને પ્રિય છો. દાસની કરેલી સેવા જાણો છો અને તેથી આપ
મોક્ષપદ આપશો જ એવી મને ખાતરી છે. હે ચતુર અને સુખભોગી
પ્રભુ ! આવો, આવો, આપણે એકાંતમાં આત્માની વાતો કરીએ, કારણ
કે એ પ્રકારે ગુણની ગોષ્ટી કરવાથી પ્રેમ પ્રગટે છે.

શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિન સ્તવન (૨)

ઓછું અધિક પણ કહે રે, આસંગાયત જેહ; મનના માન્યા;
આપે ફળ જે અણકઠ્યાં રે, ગિસ્ત્યો સાહિબ તેહ; મનના માન્યા.
આવો આવો રે ચતુર સુખભોગી, કીજે વાત એકાંત અભોગી;
ગુણ ગોઠે પ્રગટે પ્રેમ; મનના માન્યા.

મનના માનીતા હે માલિક ! જે બહુ હળી મળી ગયેલા
હોય તે (બાળક જેમ માતા-પિતાને કહે તેમ) ઓછું-
વધતું કહે એ બનવા જોગ છે. મોટા પુરુષ તે જ કહેવાય
કે જે કઠ્યા વિના ફળ આપે.

શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિન સ્તવન (૩)

દીન કહ્યા વિણ દાનથી રે, દાતાની વાઘે મામ; મનના માન્યા;
જળ દીયેં ચાતક ખીજવી રે, મેઘ હુઓ તેણે શ્યામ; મનના માન્યા.
આવો આવો રે ચતુર સુખભોગી, કીજે વાત એકાંત અભોગી;
ગુણ ગોઠે પ્રગટે પ્રેમ; મનના માન્યા.

‘અમે દીન-ગરીબ છીએ’ એમ કહેવરાવ્યા વિના, દાન
આપવાથી દાતાનો મહિમા વધે છે. બાકી તો ચાતકને
ખીજવી-પજવીને મેઘ જળ તો આપે છે, પણ તેથી
મેઘની શોભા ઘટી છે, તે શ્યામ થઈ ગયો છે

શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિન સ્તવન (૪)

પિઉ પિઉ કરી તુમને જપું રે, હું યાતક તુમે મેહ; મનના માન્યા;
એક લહેરમાં દુઃખ હરો રે, વાઘે બમણો નેહ; મનના માન્યા.
આવો આવો રે ચતુર સુખભોગી, કીજે વાત એકાંત અભોગી;
ગુણ ગોઠે પ્રગટે પ્રેમ; મનના માન્યા.

હે મનમાન્યા માલિક ! 'પીયુ-પીયુ' શબ્દો વડે તમારો
જાપ હું જપું છું. હું યાતક છું, તમે મેઘ છો તો તરત મારાં
દુઃખ દૂર કરો જેથી આપણો સ્નેહ બમણો થઈ જાય.

શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિન સ્તવન (૫)

મોડું વહેલું આપવું રે, તો શી ઢીલ કરાય ? મનના માન્યા;
વાયક જશ કહે જગઘણી રે, તુમ તૂઠે સુખ થાય; મનના માન્યા.
આવો આવો રે ચતુર સુખભોગી, કીજે વાત એકાંત અભોગી;
ગુણ ગોઠે પ્રગટે પ્રેમ; મનના માન્યા.

હે પ્રભુ ! જો મોક્ષરૂપી ફળ, વહેલું મોડું આપે આપવાનું
જ છે, તો વિલંબ શા માટે કરો છો ? આપ તુષ્ટમાન
થાઓ, તો જ હે જગનાથ ! મને સુખ થાય તેમ છે.